

מקור המאמר בזוהר פרשת ויקרא דף ג ע"ב – ד ע"א
מעלת יום הקמת המשכן – א

**וַיָּקֹרֶא אֵלֶּל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הָאָלָיו מְאֹהֶל מוֹעֵד
לְאָמֵר. (ויקרא א) רַبִּי חַיָּא פָתָח וַיֹּאמֶר, (שיר
לְגַנִּי אֲחֹתִי כֶּלֶה אֲרִיתִי מָרוִי
עִם בְּשָׂמֵי אֲכַלְתִּי יָעַרְתִּי עִם
דְּבָשִׁי שְׁתִיתִי יָנִי עִם חַלְבִּי
וְגַוּ. הַפְּסֻוק הַזֶּה אֵין רָאשׁוֹ
סּוֹפוֹ וְאֵין סּוֹפוֹ רָאשׁוֹ. פָתֹוב
אֲכַלְתִּי יָעַרְתִּי עִם דְּבָשִׁי
שְׁתִיתִי יָנִי עִם חַלְבִּי, אַחֲר
כֵּה - אֲכָלוּ רְעִים. מֵי שְׁמֹזְמִין
אֶת הַאָחֶר, כְּשִׁמְזוֹן מִתְּקוֹן
לִפְנֵינוּ. אַחֲר שָׁאָכֵל, אַיְדִי יִזְמִין
אֶת הַאָחֶר?**

**אֶלָּא אֲשֶׁר-יָהּ יִשְׂרָאֵל,
שַׁהֲקֹדֶש בְּרוּךְ הוּא רָצָה
לְטִהר אֹתָם וְהַתְּרִצה בָּהֶם
מִכֶּל שֶׁאָר הָעָם עֲזֹבֵד
עֲבוֹדָה זָרָה, וּמְשַׁהְתְּרִצה
בָּהֶם, רָצָה לְהַעֲלוֹתָם מִכֶּל
הַמְּקֹטְרָגִים שֶׁל הָעוֹלָם. בָּא
רָאָת, (אַחֲר שְׁנַצְחָה הַמְשֻׁקָּן) בַּיּוֹם
שְׁהַוקָּם הַמְשֻׁקָּן לְמִטְהָה,
בָּאוֹתוֹ יוֹם הַוקָּם מַשְׁקָּנוֹ אַחֲר
לְמִעַלָּה עָמוֹ, שְׁפָתּוֹב (שְׁמוֹת מ) הַוקָּם הַמְשֻׁקָּן, סִתְמָם. וָאוֹתוֹ יוֹם הָיָה שְׁמַחְתוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הּוּא.**

**וַיָּקֹרֶא אֵלֶּל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלָּיו מְאֹהֶל מוֹעֵד
לְאָמֵר. (ויקרא א) רַבִּי חַיָּא פָתָח וַיֹּאמֶר, (שיר
השירים ח) בָּאָתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כֶּלֶה אֲרִיתִי מָרוִי עִם
בְּשָׂמֵי אֲכַלְתִּי יָעַרְתִּי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִיתִי יָנִי עִם חַלְבִּי
וְגַוּ, הָאֵי קָרָא לֹא רִישָׁה סִיפִיה, וְלֹא סִיפִיה
רִישָׁה. בְּתִיב אֲכַלְתִּי יָעַרְתִּי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִיתִי יָנִי
עִם חַלְבִּי, לְבַתֵּר אֲכָלוּ רְעִים. מִאֵן דְּמוֹפָן לְאַחֲרָא,
כֵּד מְזֻנָּא מַתְּפָקָן קְמִיה. בְּתֵר דָאִיהוּ אֲכֵל, הַיָּאֵך
יִזְמִין לְאַחֲרָא.**

**אֶלָּא זְכַרְנָא אַיִלָּן יִשְׂרָאֵל, דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא
בְּעָא לְדִכְאָה לְהֹזֵן, וְאַתְּרָעֵי בְּהֹזֵן מִפְּלָל
שְׁאָר עַמִּין עֲזֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה, וּמְדַאֲזָרָעֵי בְּהֹזֵן
בְּעָא לְסַלְקָא לְהֹזֵן מִפְּלָל מַקְטָרָגִי עַלְמָא. תָא חַזִּין,
(ס"א בְּתֵר דָאִתְעָבֵד מִשְׁבָּנָא) בְּיוֹמָא דְאַתְקָם מִשְׁבָּנָא
לְתַתָּא, בְּהֵהָא יוֹמָא אַתְקָם מִשְׁבָּנָא אַחֲרָא
לְעִילָּא עַמִּיה, דְכִתְבִּיב, (שְׁמוֹת מ) הַוקָּם הַמְשֻׁקָּן סִתְמָם,
וְהֵהָא יוֹמָא חַדְוֹתָא דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא חַזָּה.
לְמִעַלָּה עָמוֹ, שְׁפָתּוֹב (שְׁמוֹת מ) הַוקָּם הַמְשֻׁקָּן, סִתְמָם. וָאוֹתוֹ יוֹם הָיָה שְׁמַחְתוֹ שֶׁל
הַקָּדוֹש-בָּרוּך-הּוּא.**

כִּיּוֹן דְּאַתָּקֶם מִשְׁבֵּנָא מֵהַ כְּתִיב, (שם מ) וְלֹא יִכְלֶל
מִשְׁהָ לְבָא אֶל אַهֲלָ מְזֻעָד. כִּדְחַמָּא קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא כִּדְאַמְרָ, וַיְמַה עַל יְדָא דְמִשְׁהָ אַתָּקֶם,
וְאַיְהוּ לְבָרָ, מִיד וַיַּקְרָא אֶל מִשְׁהָ. אָמַר לֵיהֶ: מִשְׁהָ,
חֲנוֹכָא דְּבִיתָא בְּמַאי הָהָ, בְּסֻעִירָתָא, אָדָם כִּי
יַקְרִיב מִפְּמָ קְרָבָנוּ לֵיְ. הָרָא הוּא דְּכְתִיב בְּאַתִּי לְגַנְּגַי
אַחֲתִי כְּלָה וְגֹו. (ס"א וְהָא אַוְקְמוּדָה הָאֵי קְרָא, אָבֵל בְּאַתִּי).

דָּבָר אַחֲר בְּאַתִּי לְגַנְּגַי, דָא גַּן עַדְן דְּלַעַילָא. אַחֲתִי
כְּלָה, דָא בְּנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, דְּבַהֲהֵי יְוָמָא
אַזְדוֹגוֹ זְוִיגַי בְּכָלָא, אַזְדוֹגוֹ זְוִיגַי בְּהַהְוָא גַּן עַדְן,
בְּגַיְן דְּאַתְּבָרְכוּ כְּלָהוּ מִשְׁקֵי דְנַחַלָא, וְאַתָּקְשָׁרוּ כָּל
חַד בְּחַבְּרִיה, הָרָא הוּא דְּכְתִיב אַרְתִּי מַוְרִי עִם
בְּשָׁמֵי אַכְּלָתִי יְעָרִי (שיר השירים ה) (דף ד' ע"א) עִם דְּבָשִׁי
שְׁתִיתִי יִנְיִ עִם חַלְבִּי כְּלָהוּן אַתְּשָׁקְיִין וְאַתְּרוּ
מִפְּבוּעָא דְנַחַלָא.

אַכְּלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁבְרוּ דּוֹדִים, כָּל אַיִנְיוֹן דְלַתְּתָא.
וּכְלָהוּ עַנְפִין (נ"א עַלְמִין) כְּלָהוּ, אַתְּבָרְכוּ
וְאַתְּזֹנוּ, כִּדְאַלְין אַתְּבָרְכוּ לְעַילָא. וּבָמָה מִתְּבָרְכָא
וּמִתְּבָסְמָאָן, כְּלָהוּ בְּרִיחָא דְקָרְבָּנָא.
הַתְּבָרְכוּ וְגַזְוֹנוּ כְּשַׁאֲלָה הַתְּבָרְכוּ לְמַעַלָה. וּבָמָה מִתְּבָרְכִים וּמִתְּבָשְׁמִים? כָּלָם בְּרִית הַקָּרְבָּן.

כִּיּוֹן שְׁהַוקֵם הַמִשְׁכָן, מֵהַ
כְּתֻובָה? (שם) וְלֹא יִכְלֶל מִשְׁהָ
לְבָא אֶל אַהֲלָ מְזֻעָד. כְּשֶׁרֶאָה
הַקָּדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא כֵּה, אָמַר,
וַיְמַה עַל יְדֵי מִשְׁהָ הַוּקֵם, וְהָוּא
בְּחַווֹץ?! מִיד - וַיַּקְרָא אֶל
מִשְׁהָ. אָמַר לוֹ, מִשְׁהָ, חֲנַכְתָּ
הַבַּיִת בָּמָה הִיא? בְּסֻעַדָה,
אָדָם כִּי יַקְרִיב מִפְּמָ קְרָבָנוּ
לָהּ. זֶה שְׁפָטָתוֹב בְּאַתִּי לְגַנְּגַי
אַחֲתִי כְּלָה וְגֹו. (וְהָרִי בְּאַרְנוּ הַפְּסָוק
הַזֶּה. אָבֵל בְּאַתִּי)

דָּבָר אַחֲר בְּאַתִּי לְגַנְּגַי - זֶה גַּן
עַדְן שְׁלִמְעַלָה. אַחֲתִי כְּלָה -
זוֹ בְּנִסְתָּה יִשְׂרָאֵל, שְׁבָאוֹתוֹ
יּוֹם הַזְּדוֹגוֹ זְוִיגִים בְּכָל,
הַזְּדוֹגוֹ זְוִיגִים בְּאַוְתָו גַּן
עַדְן, מִשְׁוּם שְׁכָלָם הַתְּבָרְכוּ
מִהְשָׁקָאת הַנְּחָל וּנְקָשָׁרוּ כָּל
אֶחָד בְּחַבְּרוֹ. זֶה שְׁכָתוֹב
אַרְתִּי מַוְרִי עִם בְּשָׁמֵי
אַכְּלָתִי יְעָרִי עִם דְּבָשִׁי
שְׁתִיתִי יִנְיִ עִם חַלְבִּי. כָּלָם
הַשְּׁקוֹ וְהַתְּרוּוֹ מִמְעַן הַנְּחָל.
אַכְּלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁבְרוּ
דּוֹדִים, כָּל אַוְתָם שְׁלִמְתָה,
וְכָלָם עַנְפִים, (עַלְמִות) כָּלָם
הַתְּבָרְכוּ וְגַזְוֹנוּ כְּשַׁאֲלָה הַתְּבָרְכוּ

בָּא רַאֲה, בְּשֻׁעָה שִׁירְדָה
כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁרוֹת
דִּיוֹרָה בָּאָרֶץ, הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ
הַזֶּה, אָמַר לְהָאָת הַפְּסוֹק
וְשִׁמְחוֹה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְהַיָּא
הַתְּבַשְׁמָה, לְצִאת מִמֶּנָה
בְּרָכוֹת לְכָל. כְּשַׁאֲלוּ הַשְׁשָׁה
מִתְּבָרְכִים, אֹז כָּל הַעוֹלָמוֹת
מִתְּבָרְכִים כַּאֲחֵד לְמַטָּה
וּמִתְּבָרְכִים לְמַעַלָה. (וכנסת

תָא חַזִי, בְּשַׁעַתָּא דְנִחְתָת בְּגַסֶת יִשְׂרָאֵל
לְאַשְׁרָה דִּיְרָה בָּאָרֶץ, קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הִיא אָמַר לְהָאָת, לְהַאי קָרָא, בְּגַין דְאַשְׁתְּכָהוּ
בְּרָכָא וְחַדּוֹה בְּכָלָהוּ עַלְמַיִן, וְאַתְּבִּסְמָת הִיא,
לְנַפְקָא מִנָּה בְּרָכָא לְכָלָא. דְבָר אַלְיָן שִׁית
אַתְּבָרָכָא, כְּדַיִן בְּלָהוּ עַלְמַיִן אַתְּבָרָכָא בְּחַדָּא
לְתָא, וּמִתְּבָרָכָא לְעַילָא. (ס"א וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּיְהוָה)

אַתְּבָרְכָו מִבְּלָהּוּ.

ישראֵל וּיְהוָה) וּיְהוָה מִתְּבָרְכִים מִכָּלָם.

ספר אור הזוהר (עמוד 195)

יט) ספר מבוא ל학מת הקבלה – חלק א' הקדמה

ואיך להגיע לשילמות איש פם של יעקב? על ידי למוד בלתי פוסק של תורה הנגלה ותורת הגנתק
ברצוא ושבוב, הלכה וקבלה. כי הראשונה גליה בארץ והשנייה גנואה בשמים, ויחידון בלבד אדם
הגעשה אחד על ידו, ואיך? בזמנים מה שהאמיר ביעקב איש פם ישב אצלם, שני אהלים דשטי תורה
הנופרות, והיינו על ידי יהוד העינים דבחינת תורה שביבת, והאונים דבחינת תורה שבעל פה, הוא
היחוד הנעשה על ידי ברור הקבלה הנעשה מבה שתיים. ונלו ויחידון על ידי תורה השלישית, תורה
הסוד, תורה הקבלה אשר עקרה בלב אמצע המעליה דשים. שמיעה דאיןום. והמפה דארץ ראייה
דעינים. וכטעם אמרם, זכרונם לברכות, בימרא על כל סברה וסברה של חכמיה הקדושים הדומים
למלכים וגודלים מהם, אליבא דרבבי פלוני, אליבא דרבבי פלוני, ופרישו לפיה לבנו היא הנקרה
השלישית האמצעית בין העליונה דשים תורה שבעל פה ובין התחתונה דארץ תורה שביבת. ובאה
גנו סוד השם ואורי הנורא שיצטרך להתפשט ולהאר למטה כמו למעלה, כי א' ותיחדו הג' נקודות
דינן סוד נ' עליון ברא"ה ציר'ה עשי', בבחינת נ' פעמים סוד יקו'ק גימטריא רפ"ח דתכלית ברור
ניעוצי קדשה וועליהם מנפילתם שבומו שליטות עולם התהוו, וחזרתם אל תיק הקדשה, וממילא חוויר
אדם להתאחד עם קונו בטעם, יהוד היגיינה והמציאות גימטריא רפ"ח, גניעה מסטריא רפ"ח, מציאה
מסטריא דידיה יתברך שם. וכטעם: הלב אחד – אין טובה ועון טובה, גימטריא רפ"ח:

ויהוד זה מסטריא של דעת שם אוקוק גימטריה טוב הרמוני בראשי תיבות פוסק בבראשית: את השמים
ואת הארץ, הנעים אחד על ידו, סוד את שני המאות הנדרלים (בראשית א' ט"ז) גימטריה חשבנו
דרון בחושבון דרין, סוד יהוד קודשא בריך הוא ושכינתייה, קודשא בריך הוא בחינת שמים ושכינתייה
בחינת הארץ, בסוד הזדהות ויהוד האמונה דחיש לילה הארץ, והדעת דאור יום דשים, וכידוע
מדרשת חכמינו זכרונם לברכות במקצת שבת על פוסק בישעיה לג' ו', והיה אמונה עתיך הפל ישועת
חכמתך ורעת, פוסק הבניין ו' תבות דאות וא' החבור המיחתת הב' קשות דין, אשר לך:

האמונה דעת השם: האמונה דעת השם – בגימטריה: האמונה דעת השם:

לפייך בהתכללות הלכה וקבלה, קבלה והלכה, ב' נקודות סת"ר הנזכר לעיל מתגלה יהוד יתברך
שם, יהוד ה' תבות העולות במספר נ' פעמים אחד הבלתי משתנה הוא למטה הוא באמצע.
ויהי:

יהוד הקבלה וההלכה: יהוד הקבלה והקבלה: יהוד הקבלה וההלכה: יוק אחד – בגימטריה: יהוד
הבלגה ותכללה: יהוד הקבלה ותכללה: יהוד הקבלה ותכללה: